

ΖΖ ΦΙΛΗΛΕΥΘΕΡΟΙ¹

10/6/1986

Τα «συνθήματα» στην πολιτική

ΚΑΤΙ σωστό θέλει να εκφράσει ο φίλος Γ.Γ. της ΠΕΟ, κ. Α. Ζιαρτίδης, όταν λέγει ότι όλα (ή, έστω, πάρα πολλά) μπορούν να αρχίσουν να λειτουργούν επωφελώς για το εθνικό μας θέμα, αν - μαζί με την εφαρμογή σωστών χειρισμών - «απελευθερωθούμε και από την πολιτική των συνθημάτων». Μια τέτοια όμως τοποθέτηση πρέπει να ξεκαθαρισθεί καλά, αν πρόκειται να στέκει τετραγωνικά. Δεν είναι, στη δική μας γνώμη, «τα συνθήματα» (ή και «η πολιτική των συνθημάτων») που αποτελούν επιζήμια αντένδειξη στην προαγωγή του εθνικού μας θέματος. Άλλωστε, και όταν ο κ. Ζιαρτίδης λέγει «όχι στην πολιτική των συνθημάτων», ουσιαστικά ρίχνει ένα δικό του πολιτικό σύνθημα! Τα συνθήματα - κάθε είδους συνθήματα - αποτελούν στόχους στρατηγικής ή στόχους γραμμής. Και εκτοξεύονται για να αποτελέσουν άξονα συσπείρωσης και αγώνα για την εκπλήρωση τούτων ή εκείνων των στόχων. Και το «8 ώρες δουλειά, 8 ώρες ανάπαυση, 8 ώρες ύπνο», δεν ήταν παρά ένα ΣΥΝΘΗΜΑ.

Το λάθος, λοιπόν, δεν βρίσκεται στα «συνθήματα» καθ' εαυτά, αλλά στο «ποιά είναι» αυτά τα συνθήματα. Αν είναι ωριμασμένα, στο δεδομένο τόπο και χρόνο, ή αν είναι νεφελώδικα και ουτοπιστικά, αν προωθούν ή αν πισωδρομούν τους στόχους μας, αν απηχούν ή απωθούν την κίνηση των μαζών και αν - ακόμη - συλλογούν «μίνιμουμ» συνθήματα για άμεση επιδίωξη, ή «μάξιμουμ» συνθήματα ευρύτερου ιδεολογικοπολιτικού προσανατολισμού.

Αυτή, νομίζουμε είναι η σωστή τοποθέτηση «της πολιτικής των συνθημάτων», με την οποία πιστεύουμε ότι θα συμφωνεί και ο κ. Ζιαρτίδης.